

Gecenin Üzerime Üfürdüğü Küfür Dumanına Sone

— Kasvetli · 20 Şubat 2021

GEÇENİN ÜZERİME ÜFÜRDÜĞÜ
SONE

KÜFÜR DUMANINA

Kendini yavaş yavaş göstermekte olan akşam; Vuslatın kırbacı elinde, acımasızca kamçılıyor yalnızlığımı. Umutların ipinde asılı olan anılarımız, hala sırlıklam kurumamış. Pencereye üşüşmüş, fırsatçı çığırtañ Baykuşları. Kendinden bi haber Yaşam; tahta sandıklara saklanmış. Donma tehlikesi ile karşı karşıyadır kırılğan düşler. Güzelliklerin, arkası dönük ve ayazlardadır. İşte zamanın tam fırsat kolladığı an bu andır, akılları alır. Kemikleri birbirine geçmiş sokak köpeğı, Asırlık çürümeye yüz tutmuş koca çınardan medet umarak dibinde uyuyor. Birdenbire renkleri değışti tüm karanfillerin. Resim tuvallerinde, bir ağlama argümanı, anlam bütünlükleri kayboluyor. Issız yamaçlarda asılı duran bu mahzun sevginin sahibi kim. Şu koca dünyada hiç mi olmamış tanıdığı, aşınası. Efkâr bulutları sinsice çöktü, kimsesiz kentın üzerine. Günlerin, aylarla bitmiyor, bildir bir oyunları. İstedığı kadar ipekli giysileriyle ortalıklarda dolaşsın umutlar, ki tarafı keskin kılıçtır Aşk, tutabilene helal olsun. Bir de unutmamak gerekiyor, Feleğın attığı her zar düşeş geliyor. Altımızda da üstümüzde de kor alevli bi yangın, itfaiyesi hiç gelmiyor. Sarıp sarmalayıp paket yaptı gökkuşağına, gecenin karanlığı. Keyifler serenadında, dört dönüyor bilinmeyen zevk notaları. Mars olmuş durumda dört işlemler, avanakları oynuyorlar. Yutturmacıların göbek taşında keseleniyor kaşarlanmış duygular. Kimsesizler mezarlığına saklanmış tarifler, yerini bilen de yok. Hiç bir filmi oynatmıyor bu sinema, karnı tok. Antik Kentlerin duvarlarındaki mozaiklere yapıştırmışlar, anılarımızı. Tütsülenmiş bütün donelerin ağzından kesilmedi, akan salyalar. Sirke bağladı, kurtlanmış hasattan yana yakıla ne varsa. Ekim mevsimi değıl ki, mısraları atılıyor Patoz Makinasına...

(31 Aralık 2012-10.Şiir Kitabımdan)